

גליון היכל הקודש

זמנים (ירושלים)

הדלקת הנרות.....4:45

מוצאי שב"ק ר"ת.....6:38

שיעורים כסדרן

נ"ך.....ירמיה י"א

בבלי.....מועד קטן כ"ד

ירושלמי.....בבא קמא ט"ו

תוספתא.....שבועות ד'

רמב"ם.....מחוסרי כפרה ה'

גליון שבועי יוצא לאור ע"י מוסדות היכל הקודש ברסלב בארה"ק
נתייסדו ע"י כ"ק מרן מוהרא"ש זי"ע
בנשיאות מורינו ראש הישיבה שליט"א

שנה 11, גליון 24 (539)

פרשת תצוה, י"א אדר-א', שנת תשפ"ב לפ"ק

מוהר"א ש' מספר

חברים

כל אדם אוהב חברים, אף אחד לא אוהב להיות לבד. כשאדם מסתובב לבד, הוא נכנס לעצבות ומרה שחרה, עד כדי כך שחז"ל אומרים על זה (תענית כ"ג): או חברותא או מיתותא, זה מראה את הצורך הגדול שיש לאדם בחברים, כי בלי זה אין טעם בחיים.

אבל צריכים לדעת איך להתנהג עם חברים, עם חברים וידידים טוב מאד ונעים לבלות, אבל זה לא אומר שאפשר לסמך על החבר בעינינו עצומות. כל אדם בעולם מתפונן לטובת עצמו, כל אחד מחפש רק את טובת עצמו, ואפלו החבר הכי טוב שלך מעוניין רק בטובת עצמו. כל זמן שנעים ביחד הוא יהיה החבר שלך, אבל ברגע שיש לו משהו טוב יותר, אתה לא יכול לדעת מה הוא יעשה אז. לכן צריכים תמיד לאחז ראש ולזכר שאי אפשר לסמך על שום אדם בעולם, צריכים לפקח עינים ואף פעם לא לסמך על אף אחד בעינינו עצומות.

זהו כלל מאד חשוב שאדם חייב לדעת כדי לעבר את החיים בשלום ולזכות לחיים שמחים בעולם הזה. אנשים שסומכים על חברים בעינים עצומות, מתאכזבים מאד אחר כך. ועל פי רב האדם בוטח וסומך על טובת חברו, ולבסוף מגיעה לו אכזבה גדולה, כי היום הבטיח לך כך וכך וכו', ומחר הוא מהפך את הקערה על פיה וכו', והוא הראש והראשון לקבר אותך.

<<<<

מילה של התחזקות

"היכל הקדש" לא מצמצם בשום מקום בעולם; לא בווייליאמסבורג ולא בקריה, "היכל הקדש" זה שכל, עצות וחזוק.

אל תריב עם אשתך, היא רוצה להשאיר לגור עם הוריה. תעשה שם "היכל הקדש"; תאסף חברים, אברכים ותתחזק אתם. תעשה חבורה פעם בשבוע, כמו כן תתחיל לעשות בית בנסת; תתחיל עם סעודה שלישית; לא צריכים יותר משנים שלושה אברכים, ותלמד מכתב מעצתו אמונה. (עצתו אמונה תרומה תשפ"ב)

ווארט על הפרשה

הקדוש ברוך הוא אומר למשה רבנו ואתה תצוה את בני ישראל ויקחו אליך שמן זית זך פתית למאור להעלות נר תמיד. בפרשות אחרות התורה בדרך כלל כותבת "וידבר ה' אל משה לאמר, דבר אל בני ישראל, למה כאן אומרת התורה בלשון אחר ואתה תצוה את בני ישראל? גם יש להבין את המלים "ויקחו אליך", למה אליך הרי היו צריכים לקחת את זה בשביל עצמם, כדי להשתמש בזה במשכן?

נרות המנורה מרמזים על השכינה הקדושה ששורה על כל העולם, כפי שחז"ל אומרים (שבת כ"ב): המנורה היתה עדות לכל העולם שהשכינה שורה בעם ישראל, עוד אומרים חז"ל (במדבר רבה ט"ו, ב) החלונות של בית המקדש היו צרים מבפנים ורחבים מבחוץ, כי מבית המקדש יצא האור לכל העולם.

היום לצערנו אין לנו לא משכן ולא בית המקדש, אבל התורה הקדושה נשארת לנצח, והשכינה שורה תמיד בעם ישראל; זה העבודה של כל יהודי, להדליק את המנורה הקדושה, לדעת ולזכר תמיד שהקדוש ברוך הוא שורה אצלנו, שהקדוש ברוך הוא נמצא בכל מקום, אין שום דבר בעולם מלבד השם יתברך.

רבנו ז"ל אומר (ליקוטי מוהר"ו, חלק א', סימן כ"א) הראש של כל אדם הוא מנורה, יש לו שבעה נרות; העינים, האזנים, החטם והפה. יהודי צריך לטהר ולקדש את שבעת הנרות של ראשו, ובזה הוא מדליק את המנורה, שזה המח; כשזוכים לקדש את שבעת הנרות - מקבלים מח טהור, נדבקים אל השם יתברך, חושבים רק מהשם יתברך, שזה הדבר הכי גדול והכי טוב שאדם יכול להגיע אליו; כשיש מח טהור, אזי זוכים לחיים טובים, חיים של יראת שמים, לא יכול להיות יותר טוב מזה.

חז"ל אומרים (מנחות נ"ג): עם ישראל נמשל לזית, כמו שהזית נותן שמן רק כשכותשים אותו, לוחצים עליו, אותו הדבר עם ישראל חוזרים אל הקדוש ברוך הוא על ידי היסורים שהם עוברים. כשעובר על יהודי זמן קשה, אז הוא מחפש חזוק, והוא מוצא צדיק שמאיר בתוכו שהקדוש ברוך הוא תמיד אתו, שהקדוש ברוך הוא אוהב אותו, והוא נותן לו אמונה כל כך חזקה שעל ידה היהודי יכול להתגבר על כל הקשיים, והחיים שלו נהפכים למתוקים ומאירים.

זה מה שהפסוק אומר, ואתה, דוקא אתה, הצדיק משה רבנו, תצוה את בני ישראל ויקחו אליך, שניבאו אליך, כי דוקא על ידי שמתקרבים אל הצדיק האמתי ומציתים לעצותיו, אפשר לזכות לשמן זית זך פתית למאור, שיוצא כשיהודי נמחץ ונדחק, הצדיק מביא את היהודי אל השם יתברך, הוא מדליק את המנורה של האדם, שהמח שלו יתחיל לחשב מהשם יתברך, להעלות נר תמיד, שהיהודי תמיד ידע ויזכר שהקדוש ברוך הוא נמצא בכל מקום.

(עפ"י תוף הנחל תצוה תשנ"ט)

אין בעיה לתת לילד מוצץ

בעזרת ה' יתברך - יום ה' פרשת תרומה, ב' אדר א', שנת ה'תשפ"ב

קבלתי את המכתב.

אין בעיה לתת לילד מוצץ; לא קורה כלום לשנים, זה ספורי סבתא.

אל תעלבנו שהסבתא רבה שלכם הוציאה אתכם מבייתה כי אתם נותנים מוצץ לילד שלכם, אל תעלבנו; בפעם הבאה שאתם הולכים לבקר אותה תזכרו לשים בצד את המוצץ, כך לא יציקו לכם.

אם הסבתא רבה צועקת: "לא לתת מוצץ" - זה לא נורא; יש אצלי זוג, הם כבר רבים כמה שנים; הבעל צועק שמוצץ זה לא בריא, זה מעקם את השנים, האשה היתה מוכנה לותר לבעלה, היא לא מחפשת דוקא פן לתת מוצץ, היא לא מחפשת מחלקת, אבל מה היא תעשה שהיא מתמוטטת, היא רוצה לישון קצת, כמה דקות לעצם את עיניה היגעות - אז היא נותנת מוצץ לילד, מגיע הבעל ומוציא את המוצץ, בטענה שהשנים הולכת לגדול עקום. מתחיל הילד לבכות, מתעוררת האמא, ובוכה האמא לבעל: "תן לי לישון קצת, תן לי לנשם", אני מנסה לדבר עם האברך, הוא אומר לי: "ראש הישיבה לא מבין, ראש הישיבה לא יודע - עד כמה המוצץ מזיק".

זאת צרה; שבעל ואשה רבים ביניהם בגלל מוצץ - זו בעיה. במקרה שלכם שהבעל אתכם, אין לו בעיה שאתם עושים כך, רק הסבתא רבה, היא אמרה לכם ללכת הבייתה וכו' - אתם לא צריכים להעלב.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

(עצתו אמונה תרומה תשפ"ב)

אפשר לבטח ולסמוך רק על הקדוש ברוך הוא. על אנשים אי אפשר לסמוך, כפי שהפסוק אומר (תהלים ס, יג) "וְשׂוֹא תְשׁוּעַת אָדָם", אי אפשר לסמוך על אנשים, ולכן ראשי התבות של ש'ווא ת'שועת א'דם הם בדיוק כמו ראשי התבות של א' ש'פתי ת'פתח, כי כל מה שהאדם מכיר שתשועת בן אדם היא רק שוא ושקר, כן יפתח את פיו ושפתיו לדבר עמו יתברך, ולבקש רק ממנו כל צרכיו וחסרונותיו.

והוא הכלל בכל הענינים, ובפרט בענינים הנוגעים לממון - שהאדם אסור לו לשים ממנו בבטחון של בשר ודם, כי הממון של יהודי צריך שמירה גדולה מאד כמו בבת עינו, כמו שהזהיר רבנו ז"ל את אנשי שלומינו שישמרו על הכסף, אבל אנשים לא נזהרים בזה, כשמגיע אחד ומבטיח לה הרים וגבעות אם משקיעים אצלו את הכסף, הוא מבטיח שאצלו הכסף יכפל וישלש, ולא חושבים פעמים ומוסרים לו את כל הכסף שעבדו על זה קשה, ולא עבר הרבה זמן וכל הכסף נאבד, ונשארים ללא הכסף ואיך ישחק האדם עם כל ממנו לשים אותו בבטחון של בשר ודם, שבן יום ובן לילה יכול לאבד לה את הכל, והדבר היחיד שאפשר אחר כך לקבל מהשני שהוא יבקש ממך מחילה...

והיה אז ספור עם אחד מאנשי שלומנו מארץ ישראל, שהיתה דרכו לצאת לחוץ לארץ בכל שנה לאסף קצת כסף על פרנסת ביתו, ולבסוף אחרי כמה שנים גם חסד סכום כסף של חמשת אלפים דולר, ופעם בחזרתו לביתו נגש אליו איש אחד, והציע לו, שיפקיד אצלו כל רכושו, והוא ישלם לו סכום הגון של רבית [בדרך התר עסקא כמובן] בכל חודש, והבטיח לו רוחים הגונים מאד, והאיש הנ"ל שמח כעל כל הון למצא מציאה כזו, ותקף ומיד הפקיד אצלו כל חסכונו, וכן הגדיל שמחתו ביותר, כשקבל בשני החדשים הראשונים סכום הגון של רבית, אבל לא עבר החדש השלישי, והנ"ל פשט את הרגל, ונשאר האיש מאנשי שלומנו הנ"ל ריק וחסר מפל וכל.

כשמוהרא"ש שמע את הספור הוא אמר לאנשי שלומינו: זהו בדיוק מה שאני תמיד מזהיר אתכם, שאסור לבטח בשום בשר ודם, ובפרט בעניני ממון, ואיך יהיה האדם טפש כל כך לקחת את כל הונו שעבד ויגע עליו בכל כחותיו, ולשים אותו בבטוח של בשר ודם, שרוצה לשחק עמו?!

ובל נחשב, שזהו מקרה בודד, רק זהו מעשים בכל יום - שבני אדם לוקחים כל רכושם, ומכניסים אותו בבטוח של בשר ודם עם הבטחה של אחוזים גדולים של רבית, וכשהחכם כבר מצא הרבה טפשים כאלו... לצית אותו, אז הוא בורח עם הכל, ומכריז שפשט את הרגל, ואין להם עליו כלום.

למה יהיה האדם יותר חכם מהבנק? אם הבנק נותן כך וכך אחוזים, איך ירהיב איש פרטי לתת יותר אחוזים מזה, הלא זה כבר מריח מעסקים בישין, ולמה יכניס האדם את עצמו בסכנות כאלו?!

ועסקים כאלו הם בדיוק כמו עסק הגורלות ומשחקי הקלפים, שבתחלה בעלי העסק נותנים לאדם להרויח כמה רוחים קטנים, וכך בונים ומגדילים את הבטחון שלו, ואומרים לו: תראה איך יש לה מזל והצלחה, ואתה מרויח בכל פעם כסף, בוא ותשקיע סכום הגון ביותר, ותרויח כפל כפלים וכו', ומי שהוא טפש וכסיל, מצית אותם, ומשקיע סכום גדול מאד, ותקף ומיד מאבד את הכל...

ועל פי רב לא די בזה, רק אומרים לו: אל תתנאש כלל, כי כך הוא מנהג העולם, פעם מרויחים ופעם מאבדים, בוא ותנסה עוד פעם, ותראה אם אין הדבר כך, והלה הולך בטפשותו ללוות כסף (כי כבר אין לו פרוטה מהאבדון הנ"ל), ומתחיל עוד פעם עם השקעות קטנות, ונותנין לו פעם שנייה להרויח כפ"ל (כי הכל הולך בגנבה ובערמה כידוע למי שבקי בזה), עד שהוא בא עם הלוואה עצומה, ומשקיע אותה שם, ובהרהר עין מאבד את הכל, ועכשו נוסף לכל צרותיו הוא בעל חוב גדול, וצריך לברח מביתו מפחד בעלי החובות.

וסיים מוהרא"ש ז"ל ואמר: ובינתיים כבר הגיע מלאך המות. והוא כבר שוכב בבית החיים, וכדאיאתא בתקוני זוהר (תקון ג' מהתקונים האחרונים), הכסף משחק בהם בעולם הזה, ואחר כך הורג אותם בעולם הבא, ולכן שומר נפשו יתרחק מדברים כאלו ומפיוצא בהם, וישים כל שברו ובטחונו רק עליו יתברך, ואז טוב לו לעד ולנצח נצחים.

חברים מהגמרא

היה אחד מאנשי שלומנו ושמו רבי מתתיהו ז"ל מעיר אומן, שהיתה דרכו בשעה שעברה עליו איזו צרה - לצעק מתוך למודו: אמר רבא, רבא, רבא, הצל אותי מצרותי, אמר אביי, אביי, אביי, הצל אותי מיסורי וכו', כי היה כל למודו באפן הנ"ל, ואלו שעמדו סביבו הרגישו כאלו בעל השמועה עומד לפניו ממש, וכמובא בירושלמי, שהלומד צריך לציר כאלו בעל השמועה עומד לפניו; אשרי מי שזוכה ללמד את תורה הקדושה באפן כזה, כי אז יהיה תמיד מסבב עם חברים הטובים ביותר, והם בודאי ישפיעו עליו השפעות טובות, וידבקו אותו בו יתברך באמת.

ואמר מוהרא"ש ז"ל, שזהו גם כן כל הענין של הזכרת שמות הצדיקים, שמפליג רבנו ז"ל בדבר זה מאד (עין ספר המדות, אות צדיק, חלק ב', סימן כ'), ועקר השלמות הוא כשאדם מזכיר אותם מתוך למודו, ואז כל הצדיקים באים לעזרתו לעת הצרה, והוא יכול לפעל שנוי במעשה בראשית ממש, וכדברי רבנו ז"ל שם בספר המדות, שעל ידי הזכרת שמות הצדיקים יכולים להביא שנוי במעשה בראשית, עין שם.

מה עושים כשההורים הופכים לנטל?

שאלה:

לכבוד ראש הישיבה שליט"א,

אנחנו זוג צעיר, אנחנו גרים ליד הורינו, ולאחרונה הם התחילו לבקש מאתנו שהם רוצים לבוא לאכול אצלנו ארוחה, ולפעמים הם יכולים לשלח ילד לישן אצלנו בלי לשאל מראש, וזה מפריע לנו קצת.

אנחנו שמחים לעזר ולארח אותם מפעם לפעם, אבל לא כשה קורה לעתים קרובות כל כך. זה גם מפריע לנו קצת לשלום בית, כי בעלי מתרוצץ ועושה קניות גדולות בפעם אחת, כדי שיהיה מספיק בבית להרבה זמן, אבל זה נגמר הרבה יותר מהר כי כל הזמן אנחנו צריכים לארח את ההורים. ובכלל אנו רוצים לבנות את ביתנו בפרטיות.

אנחנו מרגישים מנצלים, פשוט כשהם מתעצלים להכין ארוחה, הם באים לאכל אצלנו. הם מזמינים את עצמם אלינו, בלי שאנחנו נזמין אותם קדם.

מה אנחנו יכולים לעשות בענין? או שאולי אנחנו צריכים להסתפל על זה במבט אחר?

יישר כח

תשובה:

בעזרת ה' יתברך - יום ג' פרשת תרומה, א' דראש חדש אדר א', שנת ה'תשפ"ב קבלתי את המכתב.

לכבוד הורים, להכניס הביתה את ההורים - זה מהמצוות הכי גדולות. חכמינו זכרונם לברכה אומרים (ירושלמי קדושין פ"ק א, הלכה ז): "רבי שמעון בן יוחאי אומר, גדול היא כיבוד אב ואם, שהעדיפו הקדוש ברוך הוא יותר מכבודו", הקדוש ברוך הוא צנה אותנו לכבוד את ההורים יותר ממה שמכבדים את הקדוש ברוך הוא בעצמו; איום ונורא, אנשים לא יודעים מה הולך פה, מזלזלים במצנת כבוד אב ואם.

אנשים שואלים: "עד כמה אנחנו צריכים לסבל מההורים?" חכמינו זכרונם לברכה מספרים (ירושלמי פאה ג.) שאלו את השאלה הזאת לתנא רבי אליעזר: "עד היכן הוא כיבוד אב ואם?" ענה רבי אליעזר: "ולו אתם שואלין, לכו שאלו לדמה בן נתניה, ראש פטרבולי היה, פעם אחת היתה אמו מסטרתו, בפני כל בולי שלו, ונפל קורדקון שלה מידה, והושיט לה שלא תצטער", דמה בן נתניה היה מגדולי הגנרלים בצבא, פעם אחת אמו סטרה לו עם נעל, בפני כל החילים שהיו תחתיו, ונפלה הנעל מידה, והוא התכופף להרים את הנעל והושיט אותה לאמו כפי שהיא לא תצטרך להתכופף ולהצטער. בנה רבי אליעזר ענה להם, "אינן שעור, מחיבים לכבוד את ההורים אפלו כשה קשה".

עוד מעט אתה האבא הנזקן ואשתך היא האשה הנזקנה; מי יסתפל עליכם? מי יחשב ממכם? הילדים שלכם גם יסגרו את הדלת ויאמרו: "אנחנו רוצים לחיות בפרטיות, אנחנו לא יכולים לחיות כך וכו' וכו'".

אל תשתשו, פתחו את דלתכם להורים; עשו זאת בשמחה הכי גדולה. תעשו לעצמכם חיי פרטיות יפים, אתם, בעלך וההורים שלו; ההורים לא גוזלים את הפרטיות, הורים הופכים את החיים למתוקים יותר, לנעימים יותר; תגידו לבעל שיקנה אכל בשבילכם ובשביל הילדים, ובשביל ההורים.

השם יעזר שתצליחו בכל הענינים.

ועל שם זה קראו חכמינו הקדושים לתלמיד חכם בכל מקום בלשון חבר, כי התלמיד חכם הוא עקר חברו של האדם, ועל ידי שאדם מתחבר אל תלמידי החכמים האמתיים תמיד, יש לו תקוה טובה להתקרב אל השם יתברך באמת.

חכמינו הקדושים הקפידו, שלא ילמד האדם לבד, וכמו שאמרו (ברכות ס"ג:) על הפסוק (ירמיהו נ' ל"ו): "חבר אל הבדדים" - חרב על שונאיהם של תלמידי חכמים שיושבים בד בבד ועוסקים בתורה; ולכאורה קשה, כי הלא מצינו הרבה צדיקים שישבו סגורים ומסגרים בחדרם, ולמדו תורה לשמה, ולא למדו עם שום חבר כלל, ואיך היו נשמרים ממאמר חכמינו הקדושים הנ"ל? אבל על פי הנ"ל מובן הענין מאד, כי החברותא שלהם היתה התנאים והאמוראים בעצמם, ולמדו עמם ביחד, ואין עוד חברים טובים מאלו. אשרי מי שמתחבר רק אל הצדיקים הקדושים ולוקח אותם לחברים, והוא נזהר לא לסמך ולבטח על סתם חברים שיכולים לאכזב אותו מאד.

(שיחות מוה"ר"ש חלק ה' ערך חברים וחלק ג' ערך פתוח)

ספור חיינו של רבנו הקדוש (קלא)

תקציר: רבי נתן הולך אל רבנו, לפני שהוא נוסע לקנות סחורה בפארדיטשוב, ורבנו מאד מחזק אותו. תפג.

אחר-כך קבל רשות מרבנו ז"ל, (שקורין גינעגינט), וחזר לביתו ומשם נסע לברדיטשוב בעבור קניית הסחורה. ונפשו נקטה בתוכו מרב מרירות לבבו, על שמבטל עצמו קצת מעבודתו יתברך, על-כן מיד בשובו משם עם הסחורה לנעמירוב, עד שלא הספיק לפרש ולהודיע לזוגתו המקח מכל מין ומין, הלך במרוצה לבית-המדרש לשוב לעבודתו יתברך.

והיא היתה בת הרב הקדוש רבי דוד צבי, אשר מימה לא נסתה כלל אפלו לשב בחנות כל היום, ומכל שכן לידע מרשימת הצעטלעך כל פרטי מקח הסחורה בנדאי לא היה באפשרותה. וכשנכנס אצלה איזה קונה, הכרחה לרוץ אליו אל בית-המדרש לשאול מאתו המקח, עד שראו כל בני ביתו, שגם זו אינה עצה טובה. ומאז מחלו לו עם זה והשתדלו אחר-כך, שתהיה גם קניית הסחורה על-ידי איש אחר, וזוגתו קבלה על עצמה כל טרדת החנות מבקר ועד ערב. ומאז שקד בעבודת-השם יתברך תורה ותפלה באפן יוצא מן הכלל.

תפג.

שפת-קדש פרשת פנחס, י"ט בתמוז - על שבת זו נתקבצו פתאם הרבה אנשי שלומנו קהל גדול אצל רבנו ז"ל.

ובתחלה הקפיד רבנו ז"ל קצת ואמר, שאנו עושים לעצמנו שבתות, הינו כי לא היה אז זמן קבוץ כלל, כי הוא בעצמו עשה וקבע לנו שבתות לבוא אצלו אז דיקא, ועכשו עשינו לעצמנו שבת על קבוץ. (זמן הקבוץ והקהלה לכל אנשי-שלומנו היה כפי רצונו של

חדשות בין כותלי מוסדותינו הק'

חבורת "עצתו אמונה" בויליאמסבורג

האש של רבינו הקדוש מתגברת מיום ליום על פני העולם כולו, הלימודים והעצות של רבינו הקדוש מתפשטים יותר ויותר, יהודים כה רבים בכל רחבי תבל מחיים את נפשם בספרים, הקונטרסים והגיליונות, ומקבלים מבט אחר לגמרי על החיים, והכל משתנה כל כך יפה לטובה, ברוחניות ובגשמיות גם יחד, כשזוכים להרגיש את הנעימות והמתקנות של השם יתברך, שרבינו מחדיר בנו.

במיוחד השיעורים והמכתבים של ראש הישיבה שליט"א, שכוּבשים לבבות ומבוססים אצל כל בני ישראל, העצות של רבינו הקדוש, כפי שמוהר"א ש" לימוד אותנו, מוסברות באופן כל כך יפה וקל בשיעורים ובמכתבים, בהתאמה מיוחדת לדורנו אנו, עם הנסיגות והקשיים של ימינו; הם סוללים דרך לכל יהודי בכל מצב שיוכל להחזיק מעמד בעו, להתגבר על כל המעברים, ולהחזיר אל השם יתברך.

בערים רבות ברחבי העולם כולו נפתחים כל הזמן עוד ועוד בתי מדרשים של "היכל הקדוש" שם מתאספים חברים שכולם שותפים מאותו מעייין וד וטהור, ומתחזקים יחד בעצות והחיזוקים המתוקים של רבינו הקדוש, כפי שמלמדנו ראש הישיבה שליט"א.

ואותו דבר גם בחבורות היכל הקדוש; אמנם בריחוק המקום, אך בקירוב הלבבות, מתאספים בערים רבות תלמידי היכל הקדוש אחת לשבוע, שרים נגוני אמונה, מספרים סיפורי תפילה, סיפורי הפצה, מספרים כיצד זכו להתקרר לרבינו הקדוש, וכיצד השתנו כל חייהם לטובה, וכך מתחזקים בצותא בעבודת ה'.

בד בבד עורכים בחבורות הרבה סיומים, שזוכים ללמוד ולסיים על ידי סדר דרך הלימוד של רבינו הקדוש. קנאת סופרים תרבה חכמה, לומדים זה מזה כיצד להתחזק בתורה ובתפילה, באמונה וביראת שמים, ובכל הדברים הטובים. בארץ ישראל כבר מתקיימות היום חבורות שבועיות בכל ריכוזי אנ"ש, וכך גם באנגליה ובקנדה, ובעוד מקומות רבים בכל העולם.

אמנם עד היום לא היה דבר כזה באמריקה, ולכן מה רבה השמחה בקרב אנשי שלומינו שהתחילו להתאסף בחבורות גם באמריקה.

השבוע התקיימה "חבורת עצתו אמונה" הראשונה בביתו של אחד החברים בויליאמסבורג, ציבור נכבד של אנשי שלומינו התאסף בליל שלישי האחרון לשוחח ביחד למשך שעה, שרו נגוני אמונה, הניגונים באידיש שמושכים יהודי בחזרה להקדוש ברוך הוא, שוחחו על סיפורים יפים של תפילה והפצה, וחלקו יחד את הירושה היקרה והטהורה מרבינו הקדוש.

בעזרת השם יתברך ימשיכו החבורות להתקיים מידי שבוע בשבוע, החברים יתאספו יחד ויתחזקו, וישאבו כוחות מחודשים להמשיך בעבודת ה' בשמחה ובטוב לבב.

איש את רעהו יעזרו ולאחיו יאמרו חוק!

מדור חדש בקול ברסלב "נוסח שבת וחג"

חוליה נוספת בשרשרת הנפלאה של דברי חיזוק שיעורים, ניגונים, סיפורים, שיחות ועוד הניתנים לשמועה בקול ברסלב, כמפורט בהרחבה בגיליון של לפני שבועיים (משפטים), וכעת נוסף המדור החדש "נוסח שבת וחג" ממנו כבר נהנו והנו יהודים רבים.

הקישור 1 לאידיש, 5 להיכל הנגינה, 4 - נוסח, ולפניכם מבחר נפלא של קטעי נוסח לשבת וחג, נוסף על נוסח הימים הנוראים שכבר היה עד עכשיו בקו.

בינתיים כבר ניתן לשמוע את נוסח התפילה של קבלת שבת, קידוש, שוכן עד, שחרית, ממקומך, ברכות ההפטרה, ברכת החודש; ובנוסף ליום טוב אפשר לשמוע ערבית וקידוש; ובעזרת השם בקרוב יתווספו עוד.

כמו כן אפשר לשמוע במדור זה זמירות לשבת קודש ומוצאי שבת, כפי ששרים בברסלב, ועוד ניגונים יפים שאפשר לשיר לכבוד שבת קודש.

תגובות רבות כבר הגיעו מיהודים שנהנו ביותר מהמדור החדש. כבד את ה' מגורונך!

רבנו ז"ל שש פעמים: שלש פעמים שבאו אליו, הינו בראש השנה ושבת חנכה ושבעות, ושלש פעמים נסע רבנו ז"ל בדרך: שבת-שירה ושבת-נחמו ועוד שבת לא קבועה).

ואחר-כך אמר: "אני הייתי רוצה לעשות איזה ענין אודות הגזרות, שקורין פונקטן, שנשמע בעולם, שרוצים לגדור על ישראל חס ושלום", הינו שהיה רוצה לעסק להמתיקם ולבטלם. "אף כשאני בעצמי, מה אני?! כי אני בעצמי איש פשוט, על-פן נתקבצו ה'עולם' פתאם, כדי שאוכל לעשות מה שאני צריך לעשות בנה". ואמר אז התורה [בלקוטי מוהר"ן חלק א', סימן קס"ו] "כש'עולם' אצל הצדיק, אז יש לו ממשלה".

ואז בשבת זו אמר רבנו ז"ל שתי פעמים תורה; בליל שבת-קדש אמר רבנו ז"ל התורה אמצעותא דעלמא היקא, [בלקוטי מוהר"ן חלק א', סימן כ"ד], ובשבת-קדש בבקר בסעודת שחרית אמר רבנו ז"ל התורה רבפי יחנן משעתי" [בלקוטי מוהר"ן, חלק א', סימן ט"ז].

ואמר אז, שיש שבעים אמות, והם כלולים בעשו וישמעאל, זה כלול משלשים וקמש אמות, וזה כלול משלשים וקמש אמות. ולעיתיד יכבשו אותם שני משיחין: משיח בן יוסף ומשיח בן דוד. ויש צדיק אחד, שכלול מתרין משיחין יחדו.

ודבר אז הרבה דברים יותר ממה שנדפס, ואז נשבר השלחן מרב העולם, שדחקו עצמן עליו, והקפידו ואמר: "וכי גוים יושבים אצלי על השלחן, וכי עכשו ימות המשיח, שיתקבצו גוים אל צדיקים, כמו שנאמר (ישעיה ב, ב): 'יבנהו אליו כל הגוים'!" וזה הפסוק שיש להתורה הנ"ל, עין שם. כפי כף היתה דרכו, שקל שיחתו הקדושה, שהיה משיח באותה העת, היתה שיכת לתורה שעסק בה.

(המשך יבא א"י - נלקח מספר "פעילת הצדיק")

העתירו בתפילה!

על ר' יצחק בן פייגלא

לרפואה שלמה בקרוב בתוך שאר חולי ישראל

על הטוב יזכרו המנדבים להפצת הגליון

יעמוד על הברכה האברך החשוב שנטל חלק בהפצת הגליונות והעצתו אמונה ידידינו

מו"ה שמואל יעקב קאהאן הי"ו
לרגל הולדת בנו למזל טוב

ש'כח אייבישטער על כל החסדים שעשית עימנו.
יעזור השי"ת שיוכה להכניסו בריתו של א"א בעתו ובזמנו
וירוהו הרבה נחת דקדושה מכל יוצ"ח. אמן

להיות שותף בהפצת הגליונות בעירך
אפשר לתרום דרך נדרים פלוס על שם "היכל הקדוש
ירושלים/בני ברק/ בית שמש/צפת מ.ש.ג.ב"

היכל הקדוש ברסלב

רשב"י 5 קומה 3 מודיעין עילית

חבורה: יום ד' בשעה 9:30

סעודה שלישית: בזמן השקיעה

היכל הקדוש ברסלב-צפת
רחוב צה"ל 1 (בני יד עזרה ושלומית קומה לודת)
"שמיעת שיעור התחזקות לאברים מראש הישיבה שליט"א"
ביום ראשון בערב בשעה 9:00

מנחה וקבלת שבת: 10 דק' לפני השקיעה

תפלת שחרית שב"ק: בשעה 9:00

מנחה וסעודה שלישית:
20 דק' לפני השקיעה מעריב בזמן ר"ת

סימן טוב ומזל טוב
מו"ה שמואל יעקב קאהאן הי"ו
היכל הקדוש ירושלים
להולדת בנו למזל טוב

...
מו"ה ברוך נוסבוים הי"ו
היכל הקדוש בני ברק
להולדת בתו למזל טוב

...

ביהמ"ד היכל הקדוש ברסלב
רחוב בעל שם טוב 7 בני ברק

מנחה וקבלת שבת:
15 דק' לאחר זמן הרלקת הנרות

שחרית שב"ק: 9:15

מנחה וסעודה שלישית:
בזמן הרלקת הנרות

היכל הקדוש ברסלב
בעיר בית שמש

"שמיעת שיעור מראש הישיבה שליט"א"
בליל שישי ברחוב נחל חלב 19"

מנחה וקבלת שבת: 15 דק' לאחר זמן הר"ג

סעודה שלישית: בזמן הרלקת הנרות
ברחוב ריב"ל 6

סעודה שלישית: בזמן הרלקת הנרות
ברמה ד' רחוב ריש לקיש 9 קומה 4

היכל הקדוש ברסלב
רשב"י 5 קומה 3 מודיעין עילית

חבורה: יום ד' בשעה 9:30

סעודה שלישית: בזמן השקיעה

עצתו אמונה עד לדלת ביתכם < קבלו את "עצתו אמונה" בדואר בסכום של 18 לחודש בלבד

היו גם אתם מהמאשרים שמחיים את עצמכם בכל שבוע עם העצות הרבות והחיזוק לחיים

077.530.9648 ae.148.148@gmail.com

קוואל פון חיזוק (לנשים) - שיעורים; סיפורי תפילה; מתכונים; ועוד

ארץ ישראל 0797040069 ארד"ב 212-444-9169 / 845-351-9060
אנגליה 03303502363 קנדה 438-320-9090

חיזוק יומי במייל / chizuk@rabbiroth.org / הודעות 058-637-7799

קול ברסלב - שיעורים; חיזוק יומי; ניגונים; סיפורי תפילה; ועוד

ארץ ישראל 0797040066 ארד"ב 212-444-9191 / 845-351-0910
אנגליה 03303502361 קנדה 438-300-8080

לקבלת הגליון במייל rabbirothhebrew@gmail.com